

Olek Grotowski i Małgorzata Zwierchowska, Cykl

Ludzie dbają o siebie,
Ludzie dbają o siebie,
Ludzie dbają o siebie stale.
Uważają na siebie
I chuchają na siebie,
Noszą ciepłe skarpety i szale.
Zażywają mikstury,
Wybierają się w góry,
By oddychać pełnymi płucami,
Zabijają kurczaki,
Przyrządzają przysmaki
I wzmacniają swój wątły organizm.
A tu lata mijają,
A ci ludzie wciąż dbają;
Góry, kury, mikstury, et cetera,
Lecz rzecz dziwna tym niemniej,
Choć to nie brzmi przyjemnie,
Coraz gdzieś jakiś człowiek umiera.
Inni wzrokiem go mierzą,
Patrzą, ale nie wierzą,
Czasem któryś z nich westchnie: "o rany!"
Szepcą do siebie w sieniach
Józek popatrz na Henia
Choć nieboszczyk a jaki zadbany!
I znów lata mijają,
I znów ludzie wciąż dbają;
Góry, kury, mikstury et cetera,
Lecz rzecz dziwna tym niemniej,
Choć to nie brzmi przyjemnie,
Coraz gdzieś jakiś człowiek umiera.
A potem, po pogrzebie,
Znów jest słońce na niebie,
Ten sam cykl widać znów w świetle słońca
Ludzie dbają o siebie
Ludzie dbają o siebie
Ludzie dbają o siebie do końca.